

OLIMPIADA LECTURA CA ABILITATE DE VIAȚĂ-OLAV

Clasele IX-XII

Etapa națională

28 martie 2025

nivelul 2 – clasele a XI-a și a XII-a

Înainte de a răspunde la cerințele formulate, citește cu atenție precizările de mai jos.

- Toate subiectele sunt obligatorii.
- În cazul subiectelor care presupun încadrarea într-o limită de rânduri, vei numerota fiecare rând pe care îl vei scrie.
- În cazul cerințelor în care limita maximă de rânduri este precizată, nu se vor lua în considerare rândurile excedentare.
- Timpul de lucru este de trei ore.

Citește cu atenție textele, apoi cerințele și răspunde, pe foaia de concurs, la fiecare dintre acestea.

SUBIECTUL I

30 de puncte

POETUL DIN BAALBEK

de Khalil Gibran

Orașul Baalbek, anul 112 î.Hr.

Emirul ședea pe tronul de aur, înconjurat de torțe aprinse și de vase în care ardeau arome. Comandanții de oști și preoții erau strânși de-a dreapta și de-a stânga lui. Oștenii și robii încremeniseră ca niște statui de ceară dinaintea stăpânului puternic. Când psalmodierile și imnurile credincioșilor au încetat, glasurile topindu-se în adâncul nopții, marele sfetnic s-a înclinat în fața suveranului, rostind cu glasul aspru, tunător:

— Înălțimea Ta, a sosit de curând în orașul nostru un învățat din Indii, care cunoaște fel de fel de învățături și taine ale firii, mersul astrilor și filozofiile tuturor națiilor. Omul acesta vorbește despre trecerea spiritului în alt timp și dintr-un trup într-altul, despre călătoria sufletului prin evi, în căutarea desăvârșirii și-a unui loc printre zei. Astă-noapte a bătut în poarta palatului, cerând să-l primești.

Emirul rămase o clipă pe gânduri, cumpănind, apoi, zâmbind, porunci:

— Aduceți-l aici, să ne povestească despre învățătura lui, căci din îndepărtatele Indii ne-au sosit de-atâtea ori lucruri minunate!

Toți așteptau în tăcere când văzură înaintând spre tron un bărbat trecut de prima tinerețe, cu fața măslinie și ochi mari, strălucitori, ce-i umpleau chipul de lumină. Înfățișarea lui vorbea singură despre tainele adânci ce sălășluiau în mintea celui om atât de mândru. Se înclină până la pământ, în semn de respect pentru suveranul ce binevoise a-l primi, apoi ridică spre dânsul privirea-i pătrunzătoare și începu să vorbească rar, apăsător, despre învățătura lui stranie, despre lungul drum al sufletului omenesc pribeag prin spațiu, însetat de cunoaștere și perfecțiune, despre soarta lui trecătoare, cu urcușuri și coborâșuri abrupte ce-l poartă când în piscurile fericirii, când prin văile chinului și ale durerii. Apoi a ajuns la veșnica însoțire a sufletului cu iubirea, cea mai presus de toate câte sunt, la calea anevoioasă ce duce spre desăvârșire și purificarea de toate relele pământești.

Emirul îl asculta fermecat de înțelesul vorbelor lui pline de miezul înțelepciunii, până într-un târziu, când chipul începu să i se adumbrească de roua tristeții, la gândul deșertăciunii vieții omenești și-a trupului celui neajutorat pe lângă puterea fără margini ce-o ascunde spiritul veșnic.

Atunci, marele sfetnic se apropie de oaspete și-i șopti la ureche, abia auzit:

— Îți mulțumim pentru lumina ce ne-ai dăruit-o prin vorbele tale. Te poftim să vii și mâine să ne povestești alte minunății.

Înțeleptul se trase câțiva pași înapoi, intrând în șirul de preoți ce-l priveau cu evlavie, primindu-l printre ei.

Emirul rămăsese pe gânduri, scrutând un orizont nevăzut de ceilalți, ce parcă se deschisese în fața lui. După un timp, tresări și, uitându-se la dreapta și la stânga, întrebă:

— Unde este poetul curții? Nu l-am mai chemat de mult printre noi... Ce s-a întâmplat cu el, de ce lipsește tocmai astăzi de la adunarea noastră?

Un preot îi răspunse, făcând un pas înainte și plecându-și capul:

— Înălțimea Ta, l-am văzut acum o săptămână sub porticul templului lui Ashtarut, privind cu ochi mohorâți, înghețați, undeva, în zare, de parc-ar fi deslușit acolo versurile unei *quaside** ciudate...

— Eu l-am văzut chiar ieri plimbându-se printre chiparoși și răchite. L-am salutat, dar nu mi-a răspuns, ci a rămas mai departe cufundat în marea gândului și-a visurilor lui, rosti un comandant al oștirilor curții.

— Stăpâne, spuse mai marele eunucilor, eu l-am întâlnit astăzi în grădina palatului. M-am apropiat de el și-am văzut că era galben la față precum ceara, avea ochii încercănați, plini de lacrimi și glasul sugrumat de suspine.

Emirul îl întrerupse pe un ton îngrijorat:

— Grăbiți-vă și căutați-l peste tot și să mi-l aduceți neîntârziat. Tare mă tem să nu i se fi întâmplat ceva...

Oștenii și robii porniră în căutarea poetului, iar emirul rămase încruntat, înconjurat de sfetnici, așteptând.

După un timp, mai marele eunucilor intră ca fulgerul în sala tronului, aruncându-se la picioarele stăpânului, ca o pasăre străpunsă de săgeată.

— Ce s-a întâmplat? Vorbește! îi porunci emirul, nerăbdător.

Chipul negru, lucios al eunucului se schimonosi de durere, apoi omul rosti cu glas tremurător:

— Stăpâne, poetul curții a murit, l-am găsit în grădina palatului.

Emirul s-a întunecat ca noaptea și, ridicându-se de pe tron, a pornit ca furtuna spre grădină, urmat de robi cu torțe aprinse și cădelnițe în mâini, de sfetnici, comandanți și preoți. Ajunși la marginea grădinii, pe-o alee cu migdali și rodii, zărind la lumina palidă trupul neînsuflețit al poetului, zăcând pe pământ ca un trandafir smuls și aruncat de furtună.

— Priviți cum și-a îmbrățișat harpa*, de parc-ar fi fost o femeie frumoasă pe care-a iubit-o, promițându-și unul altuia să moară împreună, strigă un sfetnic.

— Se uită și acum în văzduh, ca și când ar zări printre aștri chipul unui zeu necunoscut, se auzi glasul unui comandant.

— Măine o să-l îngropăm lângă templul preasfintei Ashtarut, iar lumea va merge în urma coșciugului, conducându-l pe ultimul drum. Flăcăii îi vor recita *qasidele*, iar fecioarele-i vor sădi flori pe mormânt. A fost un mare poet și i se cuvine o înmormântare plină de fast.

Emirul clătină capul, neputându-și lua ochii de la chipul înghețat al poetului, apoi rosti încet:

— L-am ținut departe cât a fost în viață, aproape că l-am uitat în ultima vreme, pe când el își presăra roadele sufletului și talentului său peste toată țara, îmbălsămând aerul cu parfumul versurilor sale pline de o gingașă simțire. Dacă l-am cinsti acum, când nu mai este, zeei s-ar mânia și ne-ar batjocori, iar nimfele văilor ne-ar împrășca cu hohotele lor zeflemitoare. Îngropați-l aici, în locul acesta umil, unde și-a revărsat spiritul și lăsați-i harpa în brațe, cum a îmbrățișat-o el, în clipa din urmă. Dacă există cineva dornic să-l cinstească, atunci să meargă acasă la ai lui și să-i vestească de cele întâmplate. Să le spună că emirul n-a știut să-l prețuiască pe cel mai ales poet al țării, lăsându-l să moară singur, părăsit, uitat!

Apoi, rotindu-și privirea peste cei de față, emirul întrebă cu glas de tunet:

— Unde este filozoful indian?

Acesta înaintă cu pași gravi:

— Aici sunt, Luminăția Ta!

— Spune-mi, înțeleptule, îl îndemnă emirul, crezi că spiritul meu se va mai întrupa cândva, sălășluind într-un prinț puternic? Crezi că nefericitul nostru poet va reveni, peste timp, la curtea acelui prinț? Pot spera, oare, că legile nepătrunse ale cosmosului îl vor întoarce cândva pe pământ, să facă din viață poezie, iar pe mine mă vor readuce într-o domnie mai înțeleaptă, ca să-l pot ridica la gloria ce i se cuvine, umplându-l de daruri alese, pe măsura spiritului său?

Filozoful îi răspunse, măsurându-l cu ochii lui sfredelitori:

— Tot ce spiritul își dorește cu ardoare se înfăptuiește aievea. Aceeși lege nepătrunsă ce aduce bucuria primăverii după mohoreala iernii te va hărăzi prinț puternic pe aceste meleaguri, dăruindu-ți printre supuși un poet fără seamăn.

Chipul emirului s-a luminat ca de-un tainic înțeles, apoi s-a îndreptat spre palat gânditor, cumpănind vorbele acelea stranie, ce-și prelungeau ecoul în nopțe: „Tot ce spiritul își dorește cu ardoare se înfăptuiește aievea.”

Egipt, Cairo, anul 1912, d.Hr.

Răsărise luna, aruncându-și brâul argintiu de raze peste oraș. Prințul ședea pe terasa palatului, cu privirea pierdută în albastrul nopții, cu gândul dus departe, la vremuri îngropate în țărâna timpului, la generații ce s-au succedat de-a lungul secolelor pe malurile generoase ale Nilului. Își apropia cu mintea faptele atâtor regi și prinți ai locului ori ale cuceritorilor ce se-abătuseră pe

meleagurile Sfinxului, contemplând mersul popoarelor și-al națiilor ce se perindaseră prin preajma piramidelor și-a palatului Abidin*.

Într-un târziu, se întoarse către convivul și prietenul său [...] ce ședea la aceeași masă, mărturisindu-i:

— În seara asta simt o chemare tainică spre poezie. Recită-mi ceva!

Sfetnicul se gândi o clipă, apoi începu să scandeze apăsător o *qasidă* a unui poet din epoca *djahiliyye**, dar prințul îl întrerupse repede, cerându-i:

— Recită ceva dintr-un poet mai apropiat de timpurile noastre!...

Atunci sfetnicul începu să declame versurile incantatorii ale unuia din poezii numiți *mukhadrimun**, dar și de această dată prințul îi luă vorba din gură, poruncindu-i:

— Vreau să ascult ceva și mai nou, versurile unui poet modern!

Și iarăși se înclină supus sfetnicul, răscolindu-și memoria pentru a-și aminti ritmurile unduitoare ale unui *muwu'ashshah** andaluzian, pe care prinse a le îngâna pe un ton melodios. Dar nici acesta nu fu pe placul prințului, care-i zise răspicat:

— Nu. Nu. Acum știu: vreau să-mi reciti dintr-un poet al zilelor noastre.

Pe chipul convivului său apărură semnele nedumeririi. Răsfoi iute în memorie, filă cu filă, cărțile poezilor contemporani pe care le cunoștea pe de rost și deodată ochii îi străluciră, strălumiți ca de un fulger. Începu să recite *bayturile** unui poem învăluitoare, de o muzicalitate nemaîntâlnită ce-ar fi făcut să danseze până și pietrele, pline de miezul unei adânci înțelepciuni, de metafore subtile ce stârneau imaginația și cucereau inima oricui.

Prințul asculta furat de farmecul acelor nestemate, pătruns până la lacrimi de frumusețea lor desăvârșită. Simțea cum versurile aceleași deschideau larg aripile, purtându-l spre-un tărâm îndepărtat, într-un timp învăluit în colbul amintirii.

— Cine-a compus aceste minunății? Întrebă nerăbdător.

— Un poet din Baalbek.

„Un poet din Baalbek!” Aceste vorbe sunară straniu în auzul prințului. Simțea cum niște mâini nevăzute destrămau de pe inima sa un văl de ceață, dezvelind urmele unor zile uitate, trezindu-i în piept ecouri adormite de veacuri — imaginea unui colț de grădină, a unei harpe zdrobite pe care un tânăr poet adormit pentru eternitate o strângea cu dragoste la piept, ca pe-o iubită. În jurul lui, parcă vedea aieveau adunarea preoților și-a înalților sfetnici ai unei curți. Toate aceste repezi năluciri se șterseră brusc, ca urma tălpii spălată de val, ca fumul unui vis ce se risipește în zori... Prințul se ridică și, încrucișându-și brațele pe piept, rosti solemn un verset din Cartea Profetului:

— Când nu erați, viață v-a dat, pieriți ați fost și v-a-nviat și-ntr-un târziu la El vă veți întoarce...

Apoi privi spre sfetnicul său, zicându-i: Mă bucură nespuse că avem în țara noastră un astfel de poet. Îl vom chema la curte și-l vom cinsti cum se cuvine.

Peste o clipă, adăugă gânditor, ca pentru sine:

— Poetul e o pasăre rară ce se-nalță-n văzduh, apoi coboară pe pământ cântându-și dorul. Dacă nu-l prețuim, își deschide aripile, luându-și zborul spre tărâmul lui de dincolo de nori.

Traducere din limba arabă de Daniela Firănescu

**qasidă* – formă poetică arabă antică; odă

**harpă* – instrument muzical format dintr-o ramă mare triunghiulară, pe care sunt fixate coarde diferite ca lungime, care sunt puse în vibrație prin ciupire cu degetele de la ambele mâini

**Abidin* – vechi palat din Cairo, reședință a conducătorilor Egiptului, azi unul dintre sediile prezidențiale

**epoca djahiliyyei* – referire la perioada preislamică, pe care arabii o numesc *djahiliyya* (ignorantă)

**mukhadrimun* – denumire atribuită poezilor care au trăit la sfârșitul epocii preislamice și la începutul Islamului

**muwu'ashshah* – compoziție poetică cultă, caracteristică Spaniei musulmane, apărută în secolul al IX-lea

**bayt* – tip de vers în poezia arabă

A. (1 punct: 0,25 puncte pentru fiecare răspuns corect)

Scrie, pe foaia de concurs, litera corespunzătoare răspunsului corect.

1. Aspectul fizic al filozofului:

- contrastează cu ideile pe care le vehiculează.
- dezvăluie capacitatea sa de a înțelege poezia.
- este în concordanță cu universul cunoștințelor sale.
- îi dezvăluie apartenența la lumea oamenilor comuni.

2. Cel care l-a văzut pe poet în apropierea templului este:

- a. un comandat.
- b. un eunuc.
- c. un preot.
- d. un sfetnic.

3. Emirul decide ca poetul să fie îngropat:

- a. la marginea grădinii.
- b. lângă templul lui Ashtarut.
- c. printre chiparoși și răchite.
- d. sub porticul templului.

4. Emirul își dorește ca într-o existență ulterioară să fie:

- a. mai înțelept.
- b. pasionat de poezie.
- c. profet.
- d. un poet deosebit.

B. (2 puncte: 0,25 puncte pentru fiecare idee plasată corect)

Stabilește ordinea din text a următoarelor idei, apoi notează pe foaia de concurs doar cifrele corespunzătoare acestora, într-o casetă similară celei de mai jos.

--	--	--	--	--	--	--	--

- 1. Emirul își trimite slujitorii în căutarea poetului.
- 2. Emirul regretă că a ignorat existența poetului.
- 3. Emirul își amintește de poetul curții.
- 4. Filozoful afirmă că dorințele puternice se împlinesc.
- 5. Filozoful este invitat să se retragă.
- 6. Filozoful sosește la poarta palatului.
- 7. Filozoful vorbește despre legătura dintre Eros și Psyche.
- 8. Prințul reflectează la cursul istoriei.

C. (12 puncte: 3 puncte pentru răspunsul corect la fiecare dintre cerințe)

Răspunde, pe foaia de concurs, prin enunțuri, la fiecare dintre cerințele de mai jos, referitoare la textul dat.

- 1. Precizează câți ani au trecut până la împlinirea dorinței emirului, formulată după moartea poetului.
- 2. Menționează două stări pe care le trăiește emirul în timp ce filozoful îi vorbește despre învățăturile sale.
- 3. Explică prezența harpei în apropierea poetului.
- 4. Prezintă o semnificație a secvenței „Dacă există cineva dornic să-l cinstească, atunci să meargă acasă la ai lui și să-i vestească de cele întâmplate. Să le spună că emirul n-a știut să-l prețuiască pe cel mai ales poet al țării, lăsându-l să moară singur, părăsit, uitat!”.

D. (15 puncte).

Redactează un text de cel mult 40 de rânduri despre rolul artistului în societate, care să reprezinte intervenția ta în cadrul unei competiții de discursuri publice și care se va deschide cu oricare dintre enunțurile de mai jos:

- a. Să prețuim artiștii în timpul vieții lor!
- b. În absența artiștilor, lumea este tristă.

În textul tău, vei justifica, prin două argumente, alegerea făcută. În dezvoltarea fiecărui argument vei valorifica textul dat și experiența ta culturală.

SUBIECTUL al II-lea**20 de puncte**

Sebastian: Ați văzut dărele de pe cer lăsate de avioane? Nu, nu, pe cele subțiri, care dispar repede, ci pe cele late și persistente? Întotdeauna m-au speriat și am fost convins că sunt folosite pentru a genera boli sau așa ceva. Ei bine, astăzi m-am convins că este adevărat. Am citit mărturia unui influencer pe care-l urmăresc de ceva vreme, e unul foarte serios, care povestea că prietenii lui s-au pricopsit cu o enteroviroză după ce au mers să schieze, iar pe cer au apărut astfel de dăre. El a scăpat fiindcă, simțindu-se obosit, a rămas în cameră, deci nu a fost afectat de chimicalele pulverizate din avioane. Sunt cele mai periculoase. În plus, un alt influencer spunea că a observat că dărele late apar doar deasupra aglomerărilor urbane sau a zonelor în care, de regulă, se află mulți oameni: plaje, pârtii de schi, niciodată deasupra unei păduri sau în largul mării. Este o dovadă că nu se dorește risipa de chimicale, ele fiind pulverizate deasupra locurilor în care există mulți oameni. Cred că au un target clar.

Irina: Ai dreptate. Este vorba de *chemtrails*. Unii spun că este vorba de dăre de condensare și doar atât. În realitate sunt substanțe chimice pe care oamenii de știință le împrăștie în atmosferă. De ce? Război biologic, control al populației, geoinginerie sau încercare de a manipula vremea. Este o întreagă conspirație. Am văzut un documentar realizat în 2007, de Alex Jones, care demonstrează că dărele albe fac parte dintr-un program secret al guvernului țării sale pentru a afecta clima și a controla oamenii. *Endgame: Blueprint for Global Enslavement*, ți-l recomand. Am citit și eu că dărele blochează precipitațiile, ne radiază și ne otrăvesc cu metale grele. Și ne mai întrebăm de ce suntem cum suntem? Chiar astăzi mi-a spus cineva că a simțit miros chimic în aer, dimineață când și-a aerisit casa, iar pe cer erau dăre de acest gen. Este evident o conspirație a celor care vor să stăpânească lumea. Uite, am citit că în Tennessee și în Florida au fost adoptate legi pentru interzicerea *chemtrails*. Așa că, zică cine ce vrea, sunt convinsă că dărele albe sunt parte dintr-o mare conspirație.

Vlad: Nu este nicio conspirație. Este ceva firesc, doar trebuie să știi câte ceva despre avioane. Dărele pe care acestea le lasă sunt urmele de condensare, adică un tip artificial de nor despre care s-a scris încă din 1919 și a început să fie observat din momentul în care oamenii au început să zboare folosind motoare cu reacție. Și de la condensare vine și numele lor: *contrails*. Ca să apară trebuie ca aerul să fie suficient de rece pentru ca apa să înghețe, de aceea apar doar la anumite altitudini – cam peste șase kilometri. De ce uneori apar și dispar rapid și alteori nu? Simplu. Fiindcă, dacă aerul este uscat, particulele de gheață se sublimază, adică trec de la starea solidă la starea gazoasă. Dacă atmosfera este umedă, particulele de gheață nu se pot sublima și dărele pot persista mult mai mult timp. Am citit un studiu din 2016, realizat de cercetători de renume, care au concluzionat că nu există dovezi ale unui program secret de pulverizare a substanțelor chimice, totul este știință. Sebastian și Irina, voi susțineți cea mai cunoscută teorie a conspirației, bazată pe o neînțelegere fundamentală a fenomenelor atmosferice.

Mirela: Da, am citit și eu că David Fahey, directorul laboratorului de științe chimice din cadrul NOAA, adică Administrația Națională Oceanică și Atmosferică, a explicat că „dezinformarea este abundentă” și că agenția sa nu desfășoară experimente de modificare a vremii. Cu toate acestea, eforturile depuse de agenție de a explora tehnici de geoinginerie pentru a combate criza climatică sunt adesea confundate cu presupusele *chemtrails*. Și da, Vlad, altitudinea de croazieră a avioanelor comerciale este între 9.400 și 11.600 m, acestea zboară în straturile superioare ale atmosferei, unde temperaturile sunt foarte scăzute, sub punctul de îngheț al apei. În urma avionului apar aceste urme de condensare, create prin înghețarea particulelor de apă existente în atmosferă în jurul unor nuclee de condensare lăsate în urmă de procesul de combustie sau a unor particule de praf din atmosferă „stârnite” de motor. Numărul mare de avioane care zboară într-o anumită zonă, mai ales că se folosesc culoare de zbor, multiplică numărul urmelor de pe cer.

A. (2 puncte: 0,40 p. pentru răspunsul corect la fiecare dintre cerințe)

Citește afirmațiile de mai jos, extrase din textul dat sau referitoare la acesta. Transcrie pe foaia de concurs cifra asociată afirmației și notează opțiunea ta. În cazul în care consideri că afirmația exprimă un fapt, notează litera F în dreptul cifrei. În cazul în care consideri că afirmația exprimă o opinie, notează O.

1. Influencerul urmărit de Sebastian este foarte serios.
2. Documentarul *Endgame: Blueprint for Global Enslavement* a fost realizat de Alex Jones.
3. Altitudinea de croazieră a avioanelor comerciale este între 9.400 și 11.600 m.
4. Sebastian și Irina sunt adepții celei mai cunoscute teorii a conspirației.
5. Dezinformarea este abundentă.

B. (9 puncte: 3 puncte pentru răspunsul corect la fiecare dintre cerințe)

Răspunde, pe foaia de concurs, formulând enunțuri, la fiecare dintre cerințele de mai jos, referitoare la textul dat.

1. Precizează o asemănare și o diferență dintre *chemtrails* și *contrails*, valorificând comentariile date.
2. Menționează o explicație științifică a apariției dârelor albe lăsate de avioane și o explicație științifică a persistenței lor.
3. Prezintă două tipuri de prejudecăți/de bias identificate în fragmentul de mai jos, ilustrându-le cu câte o secvență relevantă.

„Ați văzut dărele de pe cer lăsate de avioane? Nu, nu, pe cele subțiri, care dispar repede, ci pe cele late și persistente? Întotdeauna m-au speriat și am fost convins că sunt folosite pentru a genera boli sau așa ceva. Ei bine, astăzi m-am convins că este adevărat. Am citit mărturia unui influencer pe care-l urmăresc de ceva vreme, e unul foarte serios, care povestea că prietenii lui s-au pricopsit cu o enteroviroză după ce au mers să schieze, iar pe cer au apărut astfel de dăre.”

C. (9 puncte)

Redactează un text, de cel mult 40 de rânduri, care să reprezinte comentariul tău la postarea lui Vlad, în care să prezinți două caracteristici ale teoriilor conspirației identificate în intervenția lui Sebastian, respectiv a Irinei. În comentariul tău, vei valorifica, pentru fiecare dintre caracteristici atât intervenția lui Sebastian, cât și intervenția Irinei.

SUBIECTUL al III-lea**10 puncte**

(câte 3 puncte pentru cerințele 1-2; 4 puncte pentru cerința 3)

Privește cu atenție captura de ecran, apoi răspunde, în enunțuri, la fiecare dintre cerințele de mai jos.

1. Precizează semnificația bifei pe fond albastru din dreptul denumirii paginii de Instagram.
2. Menționează două caracteristici ale dezinformării, sugerate de imaginea care însoțește postarea.
3. Prezintă semnificația imaginii postate pe pagina de Instagram „euinmoldova”, referindu-te la persoana aflată cu spatele și la poziția celor două standuri.

dezinformare

euinmoldova

Urmărește

 103   2

euinmoldova 🇷🇴 Serviciile de dezinformare nu au vacanță. Vor continua să ne agaseze cu știri false, sperietori și mituri despre UE pentru a stârni ură și discuții contradictorii între rude, prieteni și colegi. 😞

🙌 Te rugăm să fii atent/ă ce informații consumi, să gândești critic și să verifici sursele pe care le citești sau urmărești. Uniunea Europeană are grijă ca cetățenii Republicii Moldova să se informeze din surse sigure prin susținerea mass-mediei independente, combaterea dezinformării și securitatea cibernetică.